

[Udenrigsministeren.]

190 Mill. Kr. under Forudsætning af en Eksport til England i dette Tidsrum paa 45 625 t. Paa tilsvarende Maade vilde man for Bacon i Aar kunne regne med en Stigning fra 97 Mill. Kr. til 115 Mill. Kr. og for Æg fra 19 Mill. Kr. til 22 Mill. Kr., endvidere for Januar—September næste Aar for Bacon under Forudsætning af en Eksport paa 32 000 t fra 73 til 91 Mill. Kr. samt endelig for Æg under Forudsætning af en lignende Eksport som i Aar fra 17 til 18 Mill. Kr.

Den samlede Stigning vilde saaledes i Aar være blevet 47 Mill. Kr. og for Januar—September næste Aar 61 Mill. Kr. I Medfør af de Indrømmelser, Storbritannien i Mellemtiden har gjort over for Kanada og New Zealand — Indrømmelser, der, som tidligere nævnt, ogsaa vilde have bragt vore Priser opad —, bliver Forbedringen som Følge af den nye Overenskomst ikke helt saa iøjnefaldende.

For Fuldstændighedens Skyld bør jeg maaske nævne, at den Omstændighed, at vi har været i Stand til at afslutte Aftaler om højere Priser med andre Lande end Storbritannien, har medført en Merindkomst fra disse Lande i første Halvaar 1946 paa ca. 15 Mill. Kr., og dette er jo en Indtægtskilde, som ogsaa vil flyde i indeværende Halvaar.

Man kan endvidere spørge sig selv, om vi nu ved de sidste Forhandlinger er naaet saa langt, som det under de foreliggende Omstændigheder har været muligt. Jeg tror, man med Sikkerhed tør sige, at dette er Tilfældet. Den britiske Regering og dens Embedsmænd forstod utvivlsomt vore Vanskeligheder, og vi fik afgjort det Indtryk, at de var besjælet af den bedste Vilje til at hjælpe os ud af dem inden for de Grænser, man fra britisk Side mener det nødvendigt at maatte overholde, dels af Hensyn til Kronlandene, som trofast under Krigen har hjulpet Moderlandet med at bære dets tunge Byrder, dels af Hensyn til de britiske Skatteydere.

Den britiske Regering betragtede utvivlsomt de Tilbud, den gav os, som meget rundhaandede og er desuagtet — om end med Betænkkelighed — gaaet ind paa at acceptere det sidste danske Forslag om Forhøjelser. Hvor betydelige disse Forhøjelser er set ud fra et britisk Synspunkt, kan man forstaa af Levnedsmiddelminister Strachey's Udtalelser forleden Dag i Underhuset, hvor han udtrykkeligt betonedede, at Danmark nu faar højere Priser end noget andet Land. Af stor Betydning er det ogsaa, at vi, som det fremgik af min Redegørelse for de tre Varer, nu har sikret os, at vi kan faa en

væsentlig Andel i det britiske Marked tre Aar ud i Fremtiden. Herom udtalte den britiske Levnedsmiddelminister den 1. August i Underhuset: „Til Gengæld har vi tilsikret Danmark et Marked indtil Slutningen af September 1949 for betydelige Kvantiteter Bacon og Æg. For disse Kvantiteter giver vi garanterede Minimumspriser. De endelige Priser vil blive fastsat paa specielle Datoer, kort Tid forinden Leveringerne skal ske.“

Jeg mener at burde slutte denne Redegørelse med at fremhæve den venlige og forstaaende Aand, i hvilken disse Forhandlinger er blevet ført fra britisk Side, lige fra min første Samtale med Sir Ben Smith til Overenskomstens Undertegnelse i Udenrigsministeriet i Torsdags.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg skal have den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om en Smørordning, Forslag til Lov om en Flæskeordning og Forslag til Lov om en Ægordning*, alle for Tidsrummet 1. Oktober 1946 til 30. September 1947.

Idet jeg med Hensyn til Enkeltighederne i Forslagene tillader mig at henvise til Bemærkningerne til Forslagene, finder jeg, i Betragtning af at alle 3 Lovforslag kan siges i Hovedsagen at forfølge de samme Formaal, først at burde fremsætte nogle Bemærkninger dels om Principperne i de paagældende Lovforslag og dels om Baggrunden for Lovforslagenes Fremsettelse.

Naar Lovforslagene fremsættes paa dette Tidspunkt, er det bl. a., fordi der fra forskellig Side her i Rigsdagen er udtalt Ønske om, at Landbruget allerede nu faar at vide, paa hvilke Vilkaar det skal producere i det kommende Aar.

Om Forslagene til Smør- og Flæskeordning kan det generelt siges, at Formaalet er gennem Ydelsen af Statstilskud i fornødent Omfang at sikre Smør- og Flæskeproduktionens Rentabilitet og dermed Produktionens Opretholdelse.

Forbrugerpriserne paa Hjemmemarkedet paa disse vigtige Levnedsmidler fastholdes paa det Niveau, der har været gældende i de senere Aar. Med andre Ord, der ydes et saadant Statstilskud til Forbrugerpriserne, at disse i Forbindelse med Statstilskuddet giver Producenterne af Smør og Flæsk det samme, som Producenterne inden for andre Erhverv faar, nemlig Dæk-